

A. M. GORKILLE

Hyvä Al. M.! Teiltä ei jostain syystä ole tullut pitkiin aikoihin mitään viestejä. Kuinka voitte? Oletteko terveenä?

Sain tänään „Pravdan” 187. numeron ja tilausmäärän vuodeksi 1913. Lehden asema on vaikea: painosmäärän kesällisen laskun jälkeen nousu on ollut *hyvin* hidasta ja vajausta on vieläkin. Väliaikaisesti on jopa lakattu maksamasta kahdelle vakinaiselle avustajalle, mikä on tehnyt tilanteemme äärimmäisen vaikeaksi.

Aiomme tehostaa voimakkaasti agitaatiota työläisten keskuudessa *tilausten* levittämiseksi voidaksemme kertyvillä varoilla lujittaa lehteä ja laajentaa sitä, muutoin Duuman kokoonnuttua ei jää ollenkaan tilaa artikkeleille.

Toivoisin Teidänkin osallistuvan tilaamisen puolesta käytävään agitaatiotyöhön, jotta lehti pääsisi „pälkähästä”. Missä muodossako? Jos sattuisi olemaan satu tahi mitä tahansa sopivaa,— niin mainos siitä olisi oikein hyvää agitaatiota. Ellei, niin lähettäkää lupaus, että kirjoitatte lähitulevaisuudessa ja nimenomaan vuonna 1913. Yksinpä muutaman rivin *kirjekin* Teiltä *työläisille* työväenlehden *aktiivisen* tukemisen tärkeydestä (tilaamisen, levittämisen, varojen keräyksen muodossa) olisi myös mainiota agitaatiota.

Olkaa hyvä ja kirjoittakaa kummastakin asiasta suoraan „Pravdan” toimitukseen (Jamskaja, 2, St.-Peterburg) tahi minulle tänne. Uljanow. (47. Lubomirskiego. Krakau.)

Sotaa näköjään ei tule ja me jäämme toistaiseksi tänne, „käyttäen hyväksi” puolalaisten raivokasta vihaa tsarismia vastaan.

Likvidaattorit hyökkäävät nyt vallankumouksellisia lakkoja *vastaan!* Siinä sitä ollaan. Tammikuun 9:nneksi puhutaan lakosta ja mielenosoituksesta.

Ensimmäisen kerran kolmen Duuman (2., 3., 4.) aikana tärkeimpien kuvernementtien kaikki kuusi työväen edustajaa ovat puolueen kannalla. Vaikeuksista huolimatta asiat menevät kuitenkin eteenpäin.

Oletteko nähnyt „ajatuksen ja arvostelun vapauden” nimessä kirjoitetun Ropshinin „puolustelun” „Zaveytyssa”⁶⁴? (vastauksessa Natansonin ja kumpp. kirjeeseen toimitukselle). Se on pahempaa kuin mikään likvidaattoruus, se on sotkuista, pelokasta ja luikertelevaa, mutta kuitenkin järjestelmällistä luopuruutta!

Uimme „vastavirtaan”... Vallankumouksellisen joukkotyön puolesta joudutaan nykyisin taistelemaan hyvin monia „myös-vallankumouksellisia” vastaan... Työväenjoukoissa on vallankumouksellinen mieliala, se on eittämätöntä, mutta uusi demokraattinen, ideologialtaan vallankumouksellinen sivistyneistö (ja siinä luvussa myös työläissivistyneistö) kehittyy hitaasti, jää jälkeen, ei toistaiseksi jaksa saavuttaa.

Suuren suuret terveiset!

Kirjoittakaa pari sanaa.

Teidän *Lenin*

P. S. M. F:lle terveiset! Hän on jostain syystä kerrassaan vaiennut...

*Kirjoitettu joulukuun 22 tai 23 p:nä 1912
Lähetetty Caprin saarelle (Italia)*

Julkaistu ensi kerran v. 1924

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*